

„simpelt Fængsel“ ikke kan omsættes til Fængsel paa Vand og Brød, en Straf, som ikke alle Fiskere have lige stor Respekt for.

Nogle af de betydningsfuldeste Fremskridt, som Forslaget indeholder, fandtes i øvrigt allerede i det af Landstinget i 1899 vedtagne Lovforslag. Jeg skal i den Henseende fremhæve et Par Bestemmelser, og da først den i § 15 indeholdte, at Undermaalsfisk ikke maa ilandbringes, men skulle, naar de fanges, snarest og saa vidt muligt i levedygtig Stand udsættes i Havet, i Forbindelse med Bestemmelserne i Kapitel 4 angaaende en effektiv Kontrol med Paabudets Overholdelse. Det er jo overordentlig vigtige Bestemmelser for at hindre, at umodne Fisk ødelægges til ingen Nytte. Dernæst er der Bestemmelsen i § 42 om, at der til Indplantning af Rødspætter i Limfjorden kan anvendes af Statskassen indtil 20,000 Kr. aarlig, foreløbig i 5 Aar. Denne Bestemmelse blev i 1899 indsat af Landstinget i det Lovforslag, som da forelaa, efter at det ved Undersøgelser, foretagne af Forstanderen for biologisk Station, Dr. Petersen, var godtgjort, at Rødspætten ved at indplantes i Limfjorden vokser i Løbet af et halvt Aar, fra Foraaret til Efteraaret, saa stærkt, at den opnaar en Værdi, der er ca. 30 Gange større end ved Indplantningen. Det kan kun være en Tilfredsstillelse for dette Ting, at Fiskerikommissionen og derefter nu Folketinget have sluttet sig til dette nyttige Forslag. Men det maa meget beklages, at denne lukrative Foranstaltning paa Grund af manglende Lovhjemmel ikke hidtil har kunnet iværksættes i det Omfang som foreslaaet. Fremmede ville sikkert meget forbykses over, at vi her i Landet mene at have Raad til at lade en saadan Fordel ligge og unnlade at udnytte en slig rig Indtægtskilde. — Lignende Foranstaltninger ville antagelig kunne lade sig udføre i langt større Stil, saaledes i Kattegat og Vesterhavet. Englænderne have allerede, efter hvad der er oplyst, forrige Aar gjort Forsøg med at bringe smaa Rødspætter fra Horns Rev og fra Østkysten af England ud paa Doggerbanken, hvor de i Løbet af et halvt Aar ere voksede fra 12 til 15 Centimeter. Det er en meget fremtidig rational Rødspætteavl for Øje særlig vigtig Bestemmelse, som kan faa stor Betydning for Udviklingen af dette saa lønnende Fiskeri, saa den hurtigst muligt bør vedtages, i fornødent Fald ved særlig Lov i denne Samling, hvis det skulde vise sig, hvad jeg dog ikke vil haabe, at det foreliggende Lovforslag

ikke skulde kunne gennemføres i indeværende Samling. — Sluttelig skal jeg henlede Opmærksomheden paa, at den Bestemmelse, der fandtes i det af Landstinget 1899 vedtagne Lovforslags § 45 om, at Lønninger til Fiskerifogederne efter denne Paragraf skulle udredes helt af Statskassen, i det foreliggende Lovforslag er forandret derhen, at Lønningerne skulle udredes med Halvdelen af vedkommende Amts- eller Købstadkommune og Halvdelen af Statskassen. Jeg ser ikke, at der er nogen Grund nu mere end den Gang, Forslaget blev vedtaget i Landstinget, til at paalægge Amts- og Købstadkommunerne at tage Del i denne Udgift. Den synes naturligst at burde udredes paa samme Maade som de øvrige Udgifter til Fiskerikontrolpersonalet. Naturligvis maa Antagelsen af de paagældende Bestillingsmænd da ske gennem Landbrugsministeriet, saaledes som det ogsaa var foreslaaet af Landstinget.

Idet jeg gaar ud fra, at Lovforslaget vil blive overvejet nærmere i et Udvalg, vil jeg haabe, at dette Udvalg vil se sig i Stand til at fremme Behandlingen saa hurtigt, at Lovforslaget vil kunne komme til Folketinget saa betids, at det og eventuelt et Fællesudvalg ville faa tilstrækkelig Tid til deres Overvejelser, saa at vi ville kunne faa vedtaget en ny Fiskerilov i denne Samling. Skulde dette ikke ske, bør det i alt Fald ikke med Føje kunne lægges Landstinget til Last, at en Revision af Saltvandsfiskeriloven vedblivende henstaar, uagtet der kun paa et enkelt Punkt kan antages at være en større Uoverensstemmelse mellem Tingene til Stede, et Punkt, der i alt Fald ikke vedvarende bør staa som en Hindring for Vedtagelsen af øvrige vigtige og nyttige Bestemmelser til Fiskeriets Udvikling og Fremme.

Madsen-Mygdal: Naar den højtærede Landbrugsminister ved Forelæggelsen af dette Lovforslag har sagt, at det omhandler et meget vanskeligt Æmne, saa har Erfaringen til fulde vist, at han har Ret, idet vi nemlig med forskellige Afbrydelser have beskæftiget os med denne Sag i omtrent en Menneskealder. Jeg kan godt sige, at der er ikke nogen Sag, hvorom der i de sidste 30 Aar har været forhandlet saa meget her i Rigsdagen, som om den her foreliggende. Jeg skal ikke komme ind paa at gentage Sagens Historie fra først til sidst, men jeg vil dog tillade mig at minde om en enkelt Ting. Først blev der nedsat en Kommission i 1873, og paa